

Az interaktív könyvek

Meseolvasás közben a kis történetekben a világot fedezzük fel. Élvezzük egymás közelségét, biztonságot nyújtunk a gyerekeknek; és közben észrevétlenül támogatjuk a gyermekkori nyelvi fejlődést. A gyerekek élvezettel beszélgetnek a hallottakról, örömmel fedeznek fel ezt-azt a képeken, és utánozzák a hősöket. Mesélni akarnak, felfedezni, aktívan részt venni. Ehhez nyújtunk ebben a könyvben sok-sok vidám ötletet.

Mesélj! – Beszélgetést kezdeményező kérdések

A mosolygós jelek mellett olvasható kérdésekről beszéljünk együtt! Itt nincs jó vagy rossz válasz, a lényeg, hogy beszéljünk a gyerekekkel, és hagyjuk kibontakozni a saját gondolatait.

Keress! – Feladatok a képekhez

A nagyító melletti kérdések arra sarkallnak, hogy nézzük meg alaposabban a képeket, és fedezzünk fel rajtuk ezt-azt! Hol a mese részleteit találjuk meg, hol továbbfűzik a történetek fonalát, és szárnyakat adnak a fantáziának.

Alkoss! – Játékos mozdulatok és alkotó ötletek

A kéz mellett olvasható ötletek aktivitásra ösztönöznek: játékra, mozgásra, nevetésre, alkotásra. Például tapssal segíthetik a gyerekek a hősöket, és így a történet részeseivé válhatnak.

4

Akinek ez nem elég, az minden történet végén talál egy extra kis ötletet. Erről a jelről ismerni meg:

Hol **egy recept**, hol **egy barkácsolnivaló**, hol **egy játék**. Így még tovább időzhetünk együtt a történet világában.

Minden gyerek más...

...és **különböző hosszán tud figyelni**. Ezért a könyv történetei különböző hosszúságúak. A kérdések és ötletek főleg a kisebb gyerekek-nél nagyon hasznosak, segítenek bevonni őket a történetbe.

...és **saját gondolkodásmódja van**. Ezért a kérdések és ötletek közül a hallgatónak megfelelőt válasszuk. A különböző jelekről gyorsan megismerni, hogy miféle kérdésről van szó.

...és **minden felolvasó is**. Döntsük el, hogy egy kérdést felolvasunk, vagy saját szavainkkal fogalmazunk meg inkább!

...és **minden felolvasási helyzet is**. Sok vagy kevés időnk van, a kanapén ülünk, vagy már az ágyban fekszünk. Ezért teljesen ránk van bízva, hogy mennyi és milyen kérdésre, feladatra van időnk. A mesét a kérdések nélkül is fel lehet olvasni.

5

Az altatóvarázslat

Emmának egyetlen vágya volt: igazi boszorkány szeretett volna lenni. Ezért éjjel-nappal gyakorolt. Mert a boszorkányvizsgára az egész varázskönyvet fejből kellett tudni. Emma már megtanulta az időjárás-varázslatot, a boldogságvarázslatot és az átváltoztató-varázslatot. Most az altatóvarázslat volt soron. Emma a fazekai fölé magasodott, és felemelte a varázspálcáját.

– *Aludj el, térjél nyugovóra, ütött az álomhívó óra.* – mondta hangosan.

Feszülten figyelte a fazekakat. Nem tűntek túl álmosnak. Túlságosan ébernek sem. Tulajdonképpen épp úgy néztek ki, mint mindig. Ezután előhozta a porszívót a kamrából, és bekapcsolta. Olyan hangos volt, hogy ordítania kellett a varázsigét. Csakhogy sajnos a porszívó sem álmosodott el. Egyszerűen tovább szívott – míg Emma ki nem húzta a konnektorból.

– Milyen balszerencsés nap! – mondta, és lehuppant a díványra. – Egyszerűen nem megy ez az ostoba altatóvarázslat.

Elgondolkodott. Aznap este lesz a boszorkánygyűlés, ahol minden fiatal boszorkánynak be kell

Minden fazékon van fedő?

Dobbants te is
egyet erősen!

Vajon miért haj-
totta a néni Emma
vállára a fejét?

mutatnia a főboszorkány előtt, mit tanult. Mit tegyen, ha nem tudja megtanulni addigra az altatóvarázslatot?

Amikor beesteledett, Emma magához hívta a boszorkányseprűjét. De az csak állt a sarokban, és meg sem moccant.

– Seprűtis! – kiáltott rá Emma. – No, gyere, indulnunk kell! – Ám a seprű maradt, ahol volt. Emma dühösen **dobbantott**. – Na, most már a seprűm is tönkrement! – bosszankodott. Az órájára nézett. Ha el akarja érni a buszt, ugyancsak sietnie kell. Gyorsan a fejébe nyomta a boszorkánykalapját, és nekilódult. Pfü! Még épp elérte. Lihegve szállt fel a buszra, majd lehuppant egy néni mellé. Előhúzott a zsebéből egy gyűrött cetlit, és még egyszer szóról szóra elolvasta az altatóvarázslatot. Talán az előbb kifejejtett egy szót?

Aludj el, térdél nyugovóra, ütött az álomhívó óra – ismételte. Furi. Pontosan így mondta. Ekkor hirtelen a vállára koppant a **mellette** ülő néni feje. Emma óvatosan odafordult. A néni elaludt. Vajon az

altatóvarázslat hatására? Óvatosan arrébb tolta a néni fejét, felállt a helyéről, és még egyszer elsuttogta a **varázsigt**. Nocsak! A buszon mindenki az ülésébe süppedt. Néhányan még horkoltak is.

– Éljen! – kiáltott fel Emma. – Mégis sikerült!

Ám egyszer csak kacskaringózni kezdett a busz. Emma a sofőrre nézett. Kétségtelen: elaludt!

– Hé! Keljen fel, de most rögtön! – kiáltotta Emma.

Az utolsó pillanatban kapta el a kormányt. Megmenekültek. Óvatosan elvezette a buszt a Boszorkány-hegyig, leállította a motort, és leszállt. A többi boszi már várta.

– Nos, mit tanultál, gyermekem? – kérdezte a főboszorkány.

– Altatóvarázslatot – mondta boldogan Emma.

– Akkor hadd halljuk!

Emma beállt a boszorkánykörbe, felemelte a varázspálcáját, és elmondta a varázslatot. Az **összes boszorkány** egy szempillantás alatt elaludt.

– Szép volt, Emma! – dicsérte meg a főboszorkány. Aztán egy varázslattal felébresztette az alvó boszikat, a buszvezetőt és

El tudod mondani
fejből a varázsigt?

A boszik alszanak,
de ki van még
mindig ébren?

az utasokat. Emma nagyon figyelt. Amikor este hazaért, a seprűje elé állt, és elmondta neki is az ébresztővarázslatot. A seprű rögtön teljesen éber lett. Így két varázsigét is megtanult. A szerencsétlen napból igazán nagyszerű nap lett!

Kisboszik altatóvarázslata

A forró, mézes tej a kisboszik csodálatos altatóitala. A receptje még Emma varázsigéjénél is egyszerűbb.

Amire szükséged lesz

- annyi tej, amivel tele van a kedvenc bögréd
- 1 teáskanál méz

Így csináld

Melegítsd meg a tejet egy fazékban, míg gőzölni nem kezd. Öntsd bele a kedvenc bögrédbe. Keverd el benne a mézet, és helyezkedj el kényelmesen. Mmm, finom!

